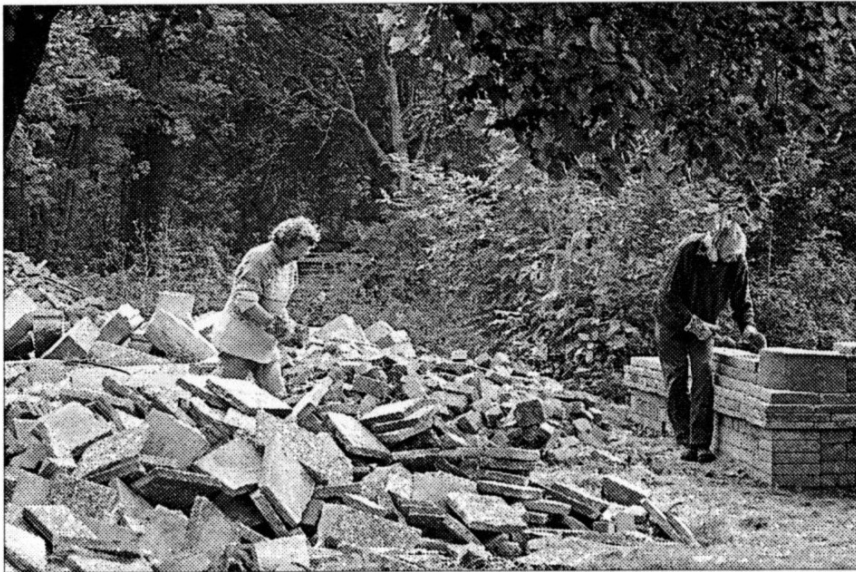

De Ekokathedraal

Kern van onze toekomstige stedelijke samenleving

door L.Le Roy, verkort weergegeven door P. Wouda

De hedendaagse stedelijke omgeving is een voorgevormd milieu. De mens is er toeschouwer, geen deelnemer. Hij leeft ontkoppelt van ruimte en tijd. Hoe kan zich binnen dit beperkte ecosysteem van de stad een natuurlijk systeem ontwikkelen, een complexe omgeving waarin de tijd de ruimte krijgt en de ruimte de tijd. Die vraag staat centraal in dit essay. Die ontwikkeling zou een fundamentele verandering betekenen, die haaks staat op de huidige structuren van politiek, geld en regels. Door het inschakelen van vrije energie en door onderlinge samenwerking van mens, plant en dier zouden die natuurlijke structuren volgens Le Roy kunnen ontstaan. Deze structuren zou men **ekokathedralen** kunnen noemen. Le Roy baseert zijn visie op nieuwe inzichten binnen de wetenschap. De **chaostheorie** bijvoorbeeld, die leert dat complexe systemen door zelforganisatie ontstaan door de factor tijd ruim baan te geven. Hoe complexer een systeem is hoe meer vrijheid kan ontstaan, en hoe meer vrijheid wordt geboden des te hogere mate van ordening mogelijk is. Complexiteit wordt door hem opgevat als een tegenpool van diversiteit. Zoals de marktkoopman zijn waren uitstalt, zo is de hedendaagse stedelijke ruimte een optelsom van ruimtelijke diversiteiten.

...werken met restmateriaal van stratenmakers...

Dertig jaar geleden startte hij met zijn experiment van de Ekokathedraal in Mildam, een project met een open einde in de tijd. Uitgangspunt vormde de drievoudige vraag van de Nobelprijswinnaar **Ilya Prigogine**: "*Wat kan de natuur doen, wat kunnen levende mensen doen en wat vermag een levend organisme*"? Le Roy vroeg zich af wat één mens kan doen, en voegde de daad bij het woord. Een terrein van vier hectare begon hij op volstrekt willekeurige wijze te beplanten. Na het sluiten van een contract met de gemeentelijke overheid volgde het jarenlang storten van restmateriaal van stratenmakers. Le Roy verwerkte dit materiaal met de hand zonder hulp van buitenaf tot allereerste bouwsels, muurtjes, paden en ook torens, die door hun ingenieuze constructie als zuiveringsinstallaties voor zure regen fungeren. Zijn Ekokathedraal laat zien wat de potenties zijn van menselijke energie die wordt ingeschakeld in de natuur. Alle potenties van alle mensen zou een megabron van schone energie kunnen opleveren. Zou een nieuwe habitat kunnen ontstaan, waar ieder op creatieve wijze kan deelnemen aan de vormgeving van een leefmilieu zonder grondplan en zonder begrenzing van privébezit. Navolging van zijn ideeën zou een omwenteling betekenen voor de inrichting van de stedelijke ruimte.

Dhr. Le Roy, wijzend in het midden,
met een groep vrijwilligers uit de buurt bij de start van het vrijwilligerswerk.
Behalve vrijwilligers staan er ook personen, die op een andere manier
bij de stichting of de Gemeente Heerenveen betrokken zijn.

Le Roy pleit vooralsnog voor een **dubbelstad** of **sybiosestad**, een alternatief systeem naast het bestaande. In deze dubbelstad zou de vrije energie van mensen niet als marktvervalsend moeten worden beschouwd. Zijn ideeën vonden in de afgelopen decennia veel weerklank elders in Europa, met name in Duitsland en Zwitserland. Maar alle, met veel enthousiasme, opgestarte experimenten in de stedelijke ruimte werden totnogtoe vroegtijdig gestaakt. Politieke systemen, aldus Le Roy, zullen creatieve potenties in ruimte en tijd nooit werkelijk hun gang laten gaan. Daarvoor zijn radicale keuzes nodig van politiek, bedrijfsleven en consument, verstrikt als zij zijn in de regels van de huidige consumptiemaatschappij.

